

for forstaaer jeg slet ikke, at det ærede Medlem vil hævde den Politik, at fordi man en Gang under visse Konjunkturer har vedtaget sociale Love, Lønningslove, og hvad det nu ellers kan være, er Lovgivningsmagten forpligtet derved uden Hensyn til, om de Forudsætninger, hvorunder de paagældende Love er givet, slet ikke mere er til Stede.

Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at vi fra vor Side absolut ikke ønsker, at vi skal ind i en social Kamp. Naar der er peget paa, at vi kun tænker paa at nedsætte Lønningerne, kan jeg deroverfor henvise til, hvad Statsministeren sagde, og føje til, at naar vi har drøftet disse Forhold, saa har vi stadig peget paa, at for at fremkalde en billigere Produktion maa alle Faktorer, der medvirker i Produktionen, gaa med til at arbejde paa billigere Vilkaar; Kapitalen, Driftsherrerne o. s. v. maa selvfølgelig lige saa vel som Arbejderne indordne sig under de Konjunkturer, vi har til enhver Tid. Men jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem, at det radikale Venstre saavel som alle de andre Partier her i Tinget maa tage Stilling til det Spørgsmaal, hvorvidt man mener, at vi i Fremtiden kan opretholde de Tilstande med Hensyn til den ekstraordinære Arbejdsløshedslovgivning, der karakteriseres ved, at det er Staten, Kommunerne og Arbejdsgiverne, der skal betale denne Understøttelse, naar Forholdet er det, at paa de Overenskomster, der fremkalder denne Arbejdsløshed, har de paagældende Faktorer slet ingen Indflydelse. Man kan dog ikke vedblivende have det saaledes, at visse Faktorer er afgørende med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder der skal arbejdes, og saa er det andre Faktorer, der skal betale, hvis der ikke kan skaffes Arbejde paa de paagældende Vilkaar. Dette Spørgsmaal kommer de politiske Partier nu til at tage Stilling til, og efter min Mening peger det Forslag, der nu er fremme i saa Henseende, ogsaa paa en Vej herudaf.

Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte med Hensyn til den sociale Lovgivning, at vi naturligvis, naar vi taler om dette Spørgsmaal maa tage i Betragtning de Forudsætninger, hvorunder disse Love blev givet, tage Hensyn til Kronens Købekraft paa de forskellige Tider. Dette er indlysende rigtigt, men jeg vilde have paaskønnet, om det ærede Medlem havde været lige saa logisk, naar han talte om vore Lønningsudgifter, og hævdede, at vi ogsaa med Hensyn til dem maatte tage Hensyn til Konjunkturerne, til Forudsætningerne, og navnlig til den Hovedforudsætning, der her er til Stede, at paa

det Tidspunkt, denne Lov blev givet, stod Kronen i ca. 70, medens den nu staaer i ca. 100. I de Beregninger, det ærede Medlem fremkom med, tog han ikke i Betragtning de 30 Mill. Kr., der er fremkommet som Besparelser gennem forskellige Spareudvalg, men hele dette Spørgsmaal om Lønningsudgifterne skal jeg senere komme tilbage til, naar vi kommer til den særlige Lovgivning desangaaende.

Maa jeg til Slutning blot sige, at i den forløbne Tid, indtil Regeringens Forslag blev fremsat, har man jo i visse Partiblade været stærkt optaget af partimæssigt at udnytte den Fordel, man mente der kunde ligge i den Utilfredshed, disse Forslag vilde fremkalde. Nu ligger Forslagene paa Rigsdagens Bord; og nu kan man ikke længere føre en Politik med dobbelt Bund, en Politik, der dels gaar ud paa at spekulere i Utilfredsheden hos de Vælgere, der ifølge Forslagene paa en eller anden Maade skal have mindre, og dels søger at give det Udseende af, at man ønsker at imødekomme den Befolkning, der ved, at en Nedsættelse af den offentlige Skattebyrde er tvingende nødvendig. Man kan ikke paa een Gang blæse og have Mel i Munden, nu maa man tage Stilling til de Forslag, der her er fremsat; men jeg tror ogsaa, det store Flertal af den danske Befolkning i disse Forslag vil se Udtryk for en Politik, der gaar ud paa det simple og enkle, det selvfølgelig: at Parikronen skal respekteres i den offentlige Husholdning.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, den sidste af Partiernes Ordførere, politiske Ordførere i hvert Fald, der nu har talt, mente at kunne paastaa, at der i mine Bemærkninger i Gaar var saa mange Urimeligheder og Overdrivelser, at det af den Grund ikke var værd at beskæftige sig med dem. Det vilde dog maaske have været formaalstjenligt, om det ærede Medlem havde nævnt nogle af disse Overdrivelser for at vise Sandheden i sin Paastand.

Det ærede Medlem gik saa over til at gøre gældende, at jeg havde fremsat Klage over, at vi ikke havde faaet Takstnedsættelser. Nej, det maa det ærede Medlem have misforstaaet. Hvad jeg klagede over — hvis jeg kan siges at have klaget —, var, at den Skattelettelse, der var Hovedpunktet paa Venstres Valgprogram, nu er skudt ud i en fjern Fremtid, for saa vidt som man nu erklærer, at der fornuftigvis ikke kan blive Tale om Skattenedsættelser, før man ser, hvorledes det gaar med Hensyn til den forventede Nedgang i Borgernes Indtægter og den deraf følgende formindskede Skatteind-